



OŚWIATOWY MIEJSKI SERWIS INFORMACYJNY GLIWICE



BEZPŁATNY MIESIĘCZNIK DLA DZIECI

3/2012 (26) wtorek, 13 marca 2012 r.

RELIGIE ŚWIATA

okiem 
psychologa

Są wszechobecne w historii ludzkości. Dzięki nim powstawały imperia, dla nich ludzie wznosili się na szczyty swoich możliwości. Oczywiście mowa o **religiach**.

Czym jest religia?

Religia to forma świadomości społecznej, która obejmuje wierzenia dotyczące początku i celu istnienia człowieka i świata.

Jest to wiara w istoty nadprzyrodzone (boga lub bóstwa) i nieśmiertelność duszy oraz związane z nią zachowania i obyczaje.

Przez wiele osób religia jest utożsamiana z jedną, tylko ich własną. Ale na naszym globie jest wiele religii. Do religii, w których ludzie wierzą tylko w jedyne boga, a które nazywamy **religiami monoteistycznymi**, należą *chrześcijaństwo, judaizm, islam, hinduizm i buddyzm*.

Chrześcijaństwo to najliczniej wyznawana religia na świecie. Wierzy w nią 1/3 ludzkości.

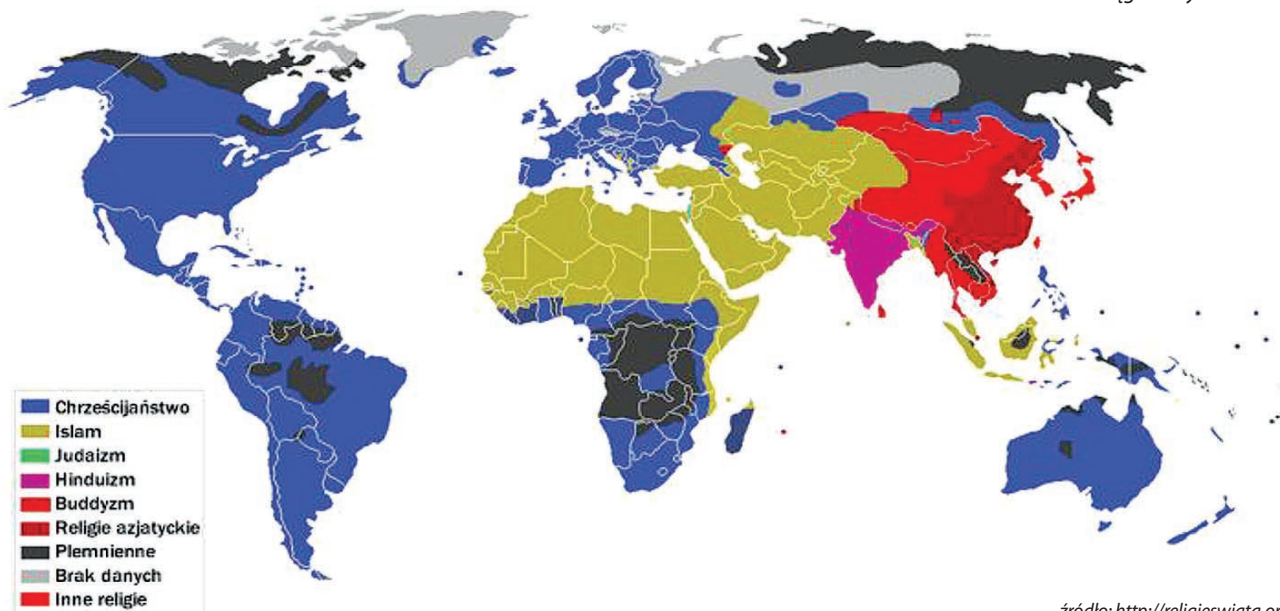
Najświętszą księgą dla chrześcijan jest Biblia. Chrześcijaństwo zaliczamy do grupy **religii objawionych**, w których Bóg jest Stwórcą świata, a zbawienie i obietnica wiecznego życia jest ich

najwyższym celem. Na przestrzeni dziejów, w chrześcijaństwie nastąpił rozłam na **katolicyzm, prawosławie i protestantyzm**. Wszystkie te religie obecne są na terenach naszego kraju. W Polsce jest 91% katolików, 1,5% protestantów, 1,5% prawosławnych i 6% ludzi pozostałych wyznań (głównie Świadków Jehowy) oraz ateistów.

W latach 70 XX wieku rozpoczął się w naszym kraju „ruch *ekumeniczny*”, czyli (za Wikipedią) ruch w obrębie chrześcijaństwa dążący do przywrócenia pomiędzy wyznaniem chrześcijańskimi pierwotnej jedności w ramach jednego, świętego, powszechnego i apostołskiego Kościoła. Głównym narzędziem ekumenizmu jest dialog i wspólna modlitwa, które nie mają na celu pochopnego zacierania różnic, lecz odkrycie jedności opartej na prawdzie i miłości Chrystusa”.

Wiele wybitnych osób naszego świata mówią, że: „wszystkie religie mają ten sam dar przemiany naszych uczuć w uczucia pozytywne” (Dalajlama XIV) albo, że „*dekalog we wszystkich religiach jest podobny*” (Antoni Kępiński) stara się zaszczerpić nas akceptacją i tolerancją wobec ludzi innej – niż nasza – wiary.

ciąg dalszy na str. 3





SŁOWNIK MAŁEGO MISIA

Zuzia i Szymon (8 lat) zaprosili swoich Rodziców do wspólnego rozszyfrowania hasel przygotowanych do naszego słownika na podstawie *Innego Słownika Języka Polskiego PWN Warszawa 2000* i strony internetowej (<http://pl.wikipedia.org/wiki>).

Tak oto odgadli bardzo trudne terminy dotyczące religii:

1/ zespół poglądów, twierdzeń i założeń z określonej dziedziny wiedzy lub działalności ludzkiej, zwłaszcza filozofii, teologii lub polityki

2/ bezzasadne lub niezgodne z doświadczeniem poglądy i twierdzenia mające uzasadnić coś; słowo używane z dezaprobatą

3/ z łacińskiego (*doctrina*) – nauczanie, wiedza; oznacza zespół twierdzeń, założeń i dogmatów religijnych, filozoficznych, politycznych lub wojskowych; system działania, myślenia

to ... doktryna

1/ przekonanie o istnieniu boga lub bóstw

2/ określona religia lub wyznanie

3/ w mowie potocznej oznacza przekonanie o czymś

4/ w religioznawstwie polega przede wszystkim na przyjęciu istnienia czegoś bez żadnego dowodu wiarygodnie potwierdzającego ten fakt; świadoma decyzja jej przyjęcia nazywa się aktem wiary

to ... wiara

1/ ustalone i niezmiennie czynności składające się na obrzęd religijny, podniosłą uroczystość lub praktyki magiczne

2/ powtarzające się czynności tworzące jakiś zwyczaj w naszym życiu

3/ zespół specyficznych dla danej kultury symbolicznych sekwencji sformalizowanych czynów i wypowiedzi, wykonywanych w celu osiągnięcia pożądanego skutku, który jednakże może być znacznie oderwany od pozornie oczywistego celu funkcjonalnego

to ... rytuał

1/ przekonanie, że dzięki intuicji, objawieniu, kontemplacji itp. jest możliwy bezpośredni, pozazmysłowy kontakt z Bogiem lub absolutem; także praktyka religijna zgodna z takim przekonaniem

2/ wieloznaczny termin opisujący doświadczenie religijne, polegające na bezpośredniej, czyli niezależnej od rytów (obrzędów w niektórych religiach) i obrzędów, relacji człowieka z rzeczywistością pozamaterialną, pozazmysłową lub transcendentną; rzeczywistość ta jest różnie rozumiana przez poszczególne systemy religijno-filozoficzne

to ... mistycyzm

1/ mówienie do Boga lub świętych w myślach lub na głos, będące wyznaniem wiary, prośbą lub podziękowaniem za coś; także słowa wypowiedziane przez osobę modlącą się

2/ najważniejszy rytuał i jedna z podstawowych form kultu religijnego; polega na skierowaniu swoich myśli do istoty lub istot, mogących być lub będących przedmiotem kultu (bogowie, święci, aniołowie), czyli do sfery sacrum.

to ... modlitwa

1/ bardzo głębokie rozmyślenia nad jakimś problemem; słowo książkowe

2/ w niektórych religiach i systemach filozoficznych to wprowadzenie umysłu, np. za pomocą odpowiednich ćwiczeń oddechowych, w stan najwyższego skupienia

3/ modlitwy i rozmyślenia religijne

4/ z łacińskiego (*meditatio*) – zagłębianie się w myślach, rozważa-

nie, namysł — praktyki mające na celu samodoskonalenie, stosowane zwłaszcza w jodze oraz w religiach i duchowości Wschodu (buddyzm, taoizm, konfucjanizm, hinduizm, dżinizm), a ostatnio także przez niektóre szkoły psychoterapeutyczne; elementy tego typu namysłu dają się również zauważyć w chrześcijaństwie i islamie

to ... medytacja

1/ głębokie pogrążenie się w myślach, np. poprzez skupienie uwagi na czymś; słowo książkowe

2/ uważne studiowanie czegoś i przyglądanie się temu

3/ z łacińskiego – *contemplatio* – szczególnie, mający wiele wymiarów rodzaj modlitwy, w której poprzez wiarę dochodzi się do realnego doświadczenia i poznania rzeczywistości boskiej,

to ... kontemplacja

wymykający się zwykłemu ludzkiemu doświadczeniu, wykraczający poza zasięg ludzkiego poznania przy pomocy podstawowych pięciu zmysłów; niepoznawalny przy użyciu dostępnych środków naukowych

to ... transcendentny

1/ dyscyplina wiedzy mówiąca o Bogu, jego naturze i jego relacji do świata i ludzi; w chrześcijaństwie źródłem teologii jest Biblia oraz tradycja, na którą składają się pisma Ojców Kościoła i orzeczenia soborów

2/ dyscyplina wiedzy posługująca się metodami filozoficznymi w wyjaśnianiu świata w jego relacji do Boga

to ... teologia

1/ nauka o religiach badająca ich powstanie, rozwój i przemiany

2/ zespół nauk o religii, których podejście – w odróżnieniu od teologii i do filozofii religii – charakteryzuje się antropologicznym (społecznym), empirycznym (opartym na doświadczeniu), a więc porównawczym stosunkiem do przedmiotu badań

to ... religioznawstwo

1/ ktoś, kto uważa, że Bóg nie istnieje

2/ stanowisko, że bogowie nie istnieją; w najszerszym znaczeniu jest to brak wiary w istnienie bóstw

to ... ateista

1/ zasady, normy i wartości przyjmowane w danym społeczeństwie lub grupie społecznej, określającej jakie postępowanie i zachowanie jest uważane za właściwe, a jakie za niewłaściwe

2/ zasady i sposób postępowania osoby, uznane przez nią za właściwe danej

3/ zbiór zasad (norm), które określają co jest dobre, a co złe

to ... moralność

1/ dział filozofii, zajmujący się badaniem moralności i tworzeniem systemów myślowych, z których można wyprowadzać zasady moralne; bywa też nazywana filozofią moralną

2/ nauka badająca i ustalająca normy określające to, co jest dobre, a co złe w postępowaniu ludzi

to ... etyka

Czy odgadliście Państwo hasła z poprzedniego numeru? Oto one: styl, elegancja, odzież, awangarda, tarcza szkolna, alpaka, atlas, non-iron.

Ania Proksa
Wydział Kultury i Promocji Miasta
UM w Gliwicach

Religia w szkole

Nauczanie religii w szkołach jest uregulowane ustawą o systemie oświaty i wydanym na jej podstawie rozporządzeniem. Ustawa nakazuje publicznym szkołom organizację nauczania religii na życzenie rodziców lub uczniów. Pełnoletni uczniowie samodzielnie decydują o pobieraniu nauki religii. Szkoły niepubliczne, również te które mają uprawnienia szkół publicznych, mogą organizować nauczanie religii według innych zasad.

Rozporządzenie zajmuje się organizacją nauczania religii dużo bardziej szczegółowo. Zgodnie z jego treścią rodzice lub pełnoletni uczniowie, mogą wyrazić życzenie nauczania religii w formie najprostszego oświadczenia, które nie musi być powiawiane w kolejnym roku szkolnym. Może ono zostać jednak zmienione. Lekcje religii muszą być organizowane, gdy chęć uczenia się wyrazi nie mniej niż siedmiu uczniów danej klasy. Zajęcia można organizować w grupach uczniów uczęszczających do różnych klas. Jeżeli chętnych jest mniej niż siedmiu, organ prowadzący szkołę w porozumieniu z właściwym kościołem lub związkiem wyznaniowym organizuje nauczanie religii w grupie międzyszkolnej lub w punkcie katechetycznym. Uczniom, którzy wyrażą takie życzenie szkoła organizuje lekcje etyki. Zasady organizacji lekcji etyki są takie same jak lekcji religii. Uczniowie, którzy nie korzystają z nauki religii ani etyki mają zapewnioną w ich czasie opiekę lub zajęcia wychowawcze.

Programy nauczania religii i podręczniki są opracowywane i zatwierdzane przez władze kościołów lub związków wyznaniowych. Religii może uczyć wyłącznie ten nauczyciel, który poza odpowiednimi kwalifikacjami, ma imienne skierowanie do nauczania religii w danej szkole wydane przez biskupa diecezjalnego lub – w przypadku innych kościołów i związków wyznaniowych – właściwe władze. Nauczyciele religii mogą organizować spotkania z rodzicami również poza ogólnymi wywiadówkami, które odbywają się w szkole, jednak nie przyjmują obowiązków wychowawców klas. Nadzór pedagogiczny nad nauczaniem religii sprawuje dyrektor szkoły.

Nauka religii odbywa się w wymiarze dwóch godzin tygodniowo w szkołach publicznych wszystkich typów. Wymiar tych zajęć może być zmniejszony wyłącznie za zgodą biskupa diecezjalnego lub właściwych władz innych kościołów i związków wyznaniowych. O tygodniowym wymiarze godzin nauczania etyki decyduje dyrektor szkoły. Ocena z religii lub etyki jest umieszczana na świadectwie szkolnym bezpośrednio po ocenie z zachowania. Na świadectwach szkolnych nie wolno jednak zamieszczać informacji na zajęcia jakiej religii uczeń uczęszczał. Ocena jest wystawiana zgodnie ze skalą ocen przyjętą w szkole, nie ma jednak wpływu na promocję do następnej klasy czy ukończenie szkoły.

Uczniowie uczęszczający na religię mogą uzyskać trzy kolejne dni zwolnienia od zajęć szkolnych w celu odbycia rekolekcji wielkopostnych. Uczniami w czasie rekolekcji opiekują się katecheci. Szczegóły organizacyjne powinny być ustalone pomiędzy dyrektorem szkoły a kościołem lub związkiem wyznaniowym – organizatorem rekolekcji.

Przepisy dopuszczają, aby w pomieszczeniach szkolnych umieszczony był krzyż. Możliwe jest także odmawianie modlitwy przed i po zajęciach. Modlitwy te jednak powinny być wyrazem wspólnego dążenia uczniów i podobnie jak wszystkie kwestie związane z nauczaniem religii, prowadzone z taktem i delikatnością.

Jacek Tarkota
dyrektor Gliwickiego Ośrodka Metodycznego

UWAGA!



Gliwicki Ośrodek Metodyczny,
Delegatura Kuratorium Oświaty w Gliwicach
oraz Rada Dyrektorów zapraszają
na organizowane pod patronatem
Prezydenta Gliwic Zygmunta Frankiewicza

I Targi Edukacyjne,

które odbędą się 14 kwietnia br.
w Centrum Kongresowym Politechniki Śląskiej
przy ul. Konarskiego 18 B.

Gliwickie przedszkola, szkoły wszystkich
typów i placówki oświatowe przedstawią
swoją ofertę rodzicom, uczniom
i zainteresowanym mieszkańcom Gliwic.

Podczas Targów zaprezentują się także gliwickie
placówki kultury oraz instytucje i firmy zajmujące się
organizacją zajęć dodatkowych dla dzieci.

Wstęp na targi bezpłatny.

SERDECZNIE ZAPRASZAMY!

ciąg dalszy ze str. 1

RELIGIE ŚWIATA

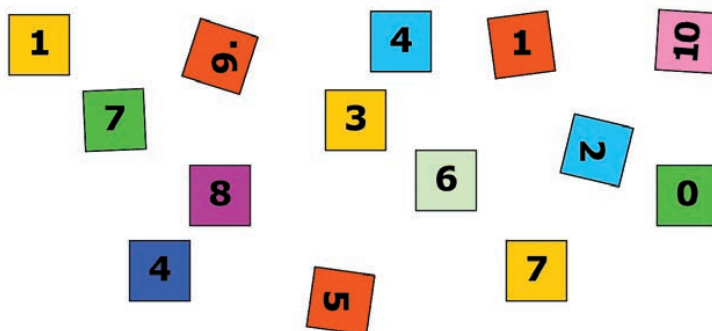
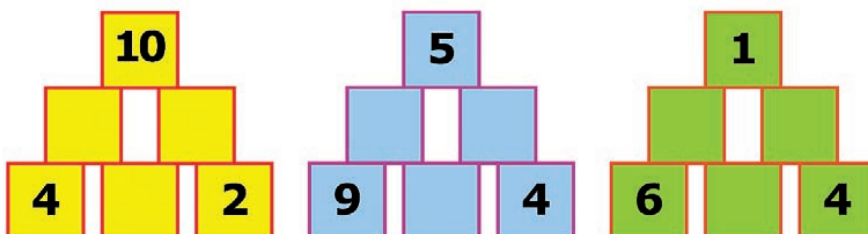
Według słownika PWN „tolerancja to poszanowanie czyichś poglądów, wierzeń, upodobań, różniących się od własnych”. Zgodnie z zasadami konstytucyjnymi, **państwa Unii Europejskiej mają gwarantować wolność i tolerancję religijną dla wszystkich**. Tolerancja religijna polega na przyzwalaniu na niektóre zachowania religijne. Powinniśmy o tym pamiętać, kiedy wyjaśniamy naszemu dziecku, dlaczego koleżanka bądź kolega nie chodzi na lekcje religii, nie przystępują do I komunii świętej, nie uczestniczą w mszy świętej. Uczmy je poszanowania dla każdej różnicy między ludźmi – w ubiorze, kolorze skóry, w wyznawanej religii. Starajmy się pomóc mu w poznawaniu innych kultur poprzez rozmowy, przez zachęcanie do czytania interesujących książek i oglądania wybranych filmów. W konsekwencji rozwiniemy w dziecku zdolności do rozpoznawania i szanowania opinii, działań oraz zachowań innych ludzi. Uczmy siebie i nasze dzieci akceptacji i tolerancji, wzorując się na postępowaniu wielkiego człowieka, papieża Jana Pawła II, który na audyencji, w swojej prywatnej bibliotece, przyjął w 2004 roku zwierzchników religijnych z Azerbejdżanu, między innymi: przewodniczącego Rady Kaukaskich Muzułmanów, rosyjskiego biskupa ze wspólnoty prawosławnej, zwierzchnika Górskiej Wspólnoty Żydów. Zwracając się do nich, Ojciec Święty powiedział: **«Niech ta wasza wizyta u Papieża w Rzymie będzie niejako symbolem dla świata: niech pokazuje, że tolerancja jest możliwa i stanowi wartość cywilizacyjną, która daje przesłanki do pełniejszego i bardziej solidarnego rozwoju ludzkiego, obywatelskiego i społecznego»**

Wiktoria Gomolla
psycholog
Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Gliwicach



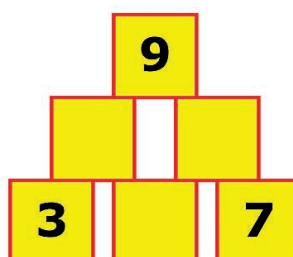
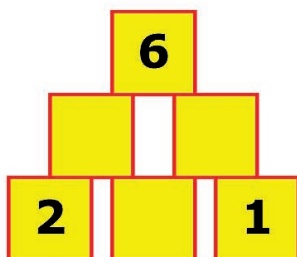
Rozwiąż zadania

ZADANIE 1: Odszukaj właściwe liczby. Wstaw wybrane liczby w puste pola tak, żeby suma liczona wzdłuż każdego boku trójkąta wynosiła 15:



Teraz zrób drugie zadanie. Jest trochę trudniejsze.

ZADANIE 2: Wybierz trzy liczby tak, aby suma liczb wzdłuż każdego boku trójkąta była taka sama.



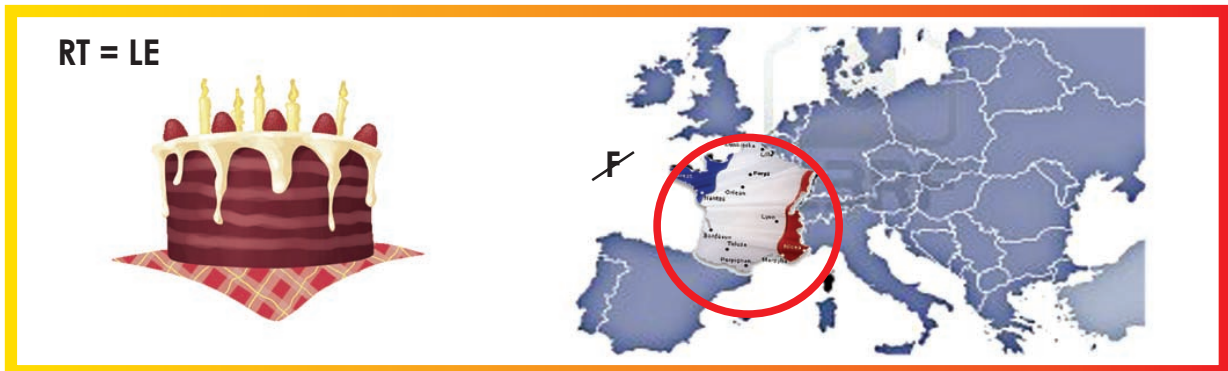
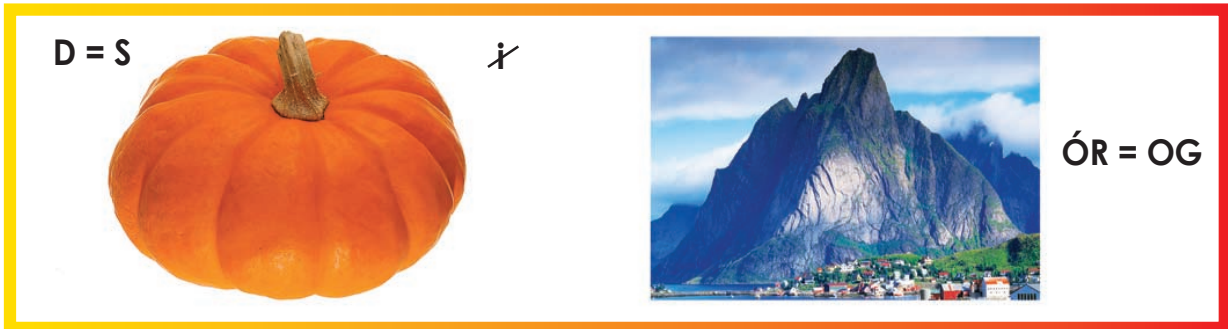
2, 4, 7, 9, 5

6, 5, 8, 7, 2

Agnieszka Kołacz
nauczyciel Szkoły Podstawowej nr 21
w Gliwicach

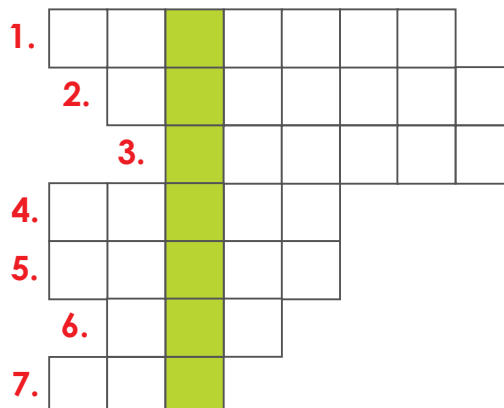


Rozwiąż rebusy



Anna Seredyńska-Spieszko
nauczyciel w Gimnazjum nr 3 w Gliwicach

Spróbuj samodzielnie rozwiązać krzyżówkę. Szukane hasło znajdziesz w zielonych kratkach. Powodzenia!



1. Religia Żydów.
2. Uczymy się w szkole.
3. Duchowny chrześcijański (współcześnie).
4. Nerozerwalnie związana z religią, np. chrześcijańska.
5. Religia Mahometa.
6. Kapłan w cerkwi prawosławnej.
7. Inaczej: Stwórca.

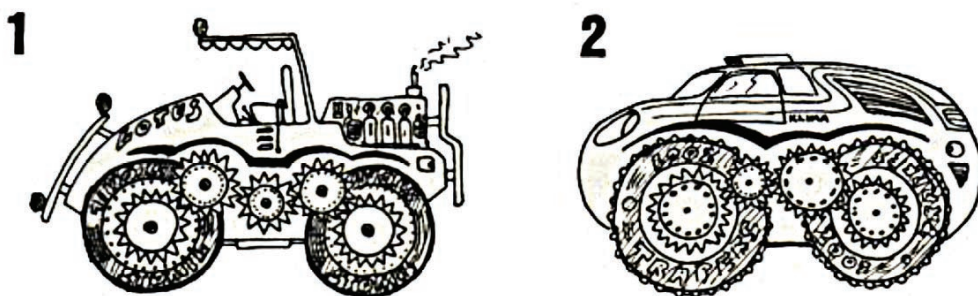
Czesława Gabałowa,
emerytka, babcia Karoliny



Mądra Misiowa Głowa

Zadanie nr 1

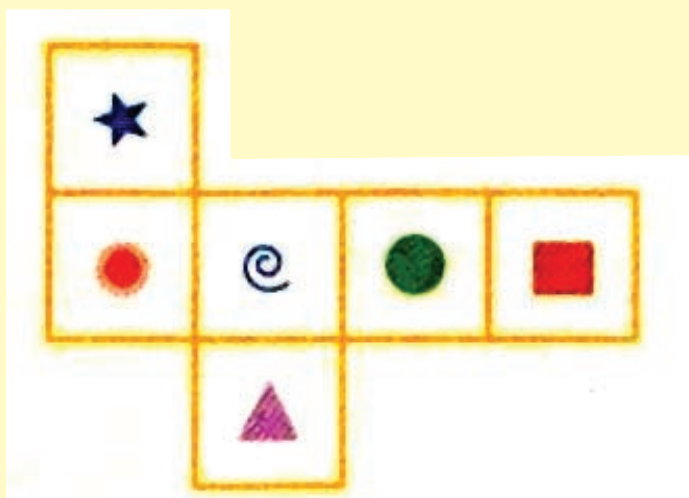
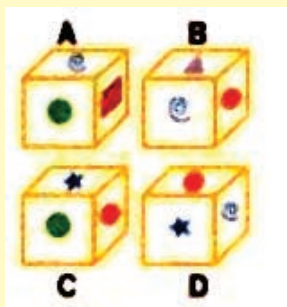
Jeden z koncernów motoryzacyjnych wyprodukował dwa prototypy samochodów terenowych. Są to śmiałe konstrukcje, w których napęd przenoszony jest na koła przy pomocy zębatek.



Czy wiesz, którym z nich lepiej wybrać się na wakacje?

Zadanie nr 2

Które pudełko można złożyć z pokazanej siatki? (b)



Zadanie nr 3

Oto imiona i nazwiska wyimaginowanych osób. Jeżeli litery ich imion i nazwisk ustawić w odpowiednim porządku – powstaną nazwy krajów skąd one pochodzą. Spróbujmy więc odgadnąć kraj ojczysty każdej z tych osób: Alf Dinnai, Anna Tregy, Ira Saulfa, Lena Zuewe, Ian Spahiz, E. I. Gawron.

Stella Zaborowska-Nawrath
Wydział Kultury i Promocji Miasta

Opracowano na podstawie Fokus Tester (VII-VIII 2011)

Gliwicka Kuria Diecezjalna ma już 20 lat...

Czy wiecie, że w gliwickiej diecezji mamy nowego biskupa? W styczniu tego roku został nim ksiądz Jan Kopiec. Był wcześniej biskupem diecezji opolskiej. Pochodzi z Zabrza i doskonale zna zwyczaje panujące na Śląsku. Mamy nadzieję, że będzie się czuł dobrze sprawując swój urząd w Gliwicach.

Nowy Biskup jest człowiekiem, którego od dzieciństwa cechowała dociekliwość. Jego pasją są książki. Studiował na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego. Tam wykładał historię Kościoła.

Nasz nowy Biskup objął w tym roku patronatem VI Diecezjalny Konkurs Plastyczny pt. „Kościół naszym domem”. Konkurs przeznaczony jest dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów. Pierwszy etap odbędzie się w szkołach.

Regulamin znajduje się na stronie internetowej Centrum Edukacyjnego im. Bł. Jana Pawła II: <http://www.centrumedukacyjne.kuria.gliwice.pl/>

Agata Wieczorek,
doradca metodyczny
ds. nauczania religii;
nauczyciel w Zespole Szkół

Ogólnokształcących nr 3 w Gliwicach
i Zespole Szkół FILOMATA w Gliwicach

Kilka interesujących pojęć religijnych:

Ryba – jeden z symboli Chrystusa i znak rozpoznawczy pierwszych chrześcijan.

Świątynia – miejsce modlitwy, budowla wznoszona dla uczczenia Boga.

Świecznik – symbol światła i zbawienia, odgrywa dużą rolę w chrześcijańskich domach, ponieważ wprowadza uroczysty nastrój.

Menora – siedmioramienny świecznik. Symbol Starego Testamentu i Judaizmu. Obecnie znajduje się w każdym żydowskim domu i synagodze.

Synagoga – świątynia żydowska, miejsce modlitwy, nauczania i zebrań.

Meczet – miejsce modlitwy wyznawców Islamu (muzułmanie).

Minaret – wieża przy meczecie, z której wierni wyznawcy islamu wzywani są na modlitwę pięć razy w ciągu dnia.

Kościół – miejsce modlitwy wyznawców Chrystusa.

Cerkiew – świątynia w jednym z odłamów chrześcijaństwa (prawosławie).

Pismo Święte – księga uznawana przez Żydów i chrześcijan za natchnioną przez Boga, nazywana też Biblią. Na Biblię chrześcijańską składa się Stary i Nowy Testament. Biblia hebrajska (uznawana przez Żydów) obejmuje księgi Starego Testamentu.

Koran – święta księga islamu, zawiera objawienie przekazane Mahometowi przez Allaha za pośrednictwem Archanioła Gabriela.

Abraham – najstarszy z patriarchów izraelskich, praojciec narodu żydowskiego. Uznawany za przodka trzech religii monoteistycznych: judaizmu, chrześcijaństwa i islamu.

Monoteizm – uznawanie jednego Boga.

Politeizm – wiara w wielu bogów.

Dekalog – zbiór nakazów i zakazów przekazanych Mojżeszowi na górze Synaj przez Boga. Podstawa etyki (właściwego postępo-

wania) żydowskiej i chrześcijańskiej.

Ikona – obraz przedstawiający Chrystusa, Matkę Boską lub świętych. Posiada ogromne znaczenie w modlitwie. Szczególnie czczona w kościele prawosławnym.

Przypowieść – forma przekazywania przez Jezusa treści religijnych za pomocą opowieści związanych z życiem codziennym.

Szabat – święty dzień odpoczynku, podczas którego zabronione jest podejmowanie jakiegokolwiek pracy. Trwa od piątkowego wieczoru do sobotniego zachodu Słońca. Upamiętnia odpoczynek Jahwe (Boga) po sześciu dniach stwarzania świata. Dzień ważny dla Żydów.

Mesjasz – Zbawiciel, którego przybycie zapowiada Stary Testament. Dla chrześcijan Mesjaszem jest Chrystus.

Mojżesz – przywódca Żydów, który wyprowadził ich z niewoli z Egiptu i otrzymał od Boga na górze Synaj Dziesięć Przykazań (Dekalog).

Pięcioksiąg – pierwsze pięć ksiąg Biblii. Dla Żydów – Tora.

Mahomet – założyciel islamu, ostatni i największy z proroków posłanych przez Allaha.

Jerozolima – święta miasto judaizmu. Stolica Izraela.

Mekka – miejsce narodzin Mahometa, najświętsze miejsce islamu.

Mnisi – członkowie wspólnoty buddyjskiej dążący w medytacji do osiągnięcia oświecenia, a także członkowie wspólnot chrześcijańskich, żyjący razem w klasztorze.

Klasztor – miejsce modlitwy, medytacji i studiów religijnych w którym żyje wspólnota mnichów.

Budda – oświecony, przebudzony. Tytuł Sidhartha Gautamy po osiągnięciu stanu oświecenia.



A to ciekawe... Druidzi – mędrcy celtyccy

Zapytajmy współczesnego człowieka: kim byli druidzi? Jedni powiedzą, że to brodaci staruszkowie w długich szatach ozdobionych złotym sierpem, którzy wspinają się po dębach w poszukiwaniu jemioli. Inni przestawiają ich jako celtyckich kapłanów i czarowników silnie związanych z naturą. Będą i tacy, którzy będąc miłośnikami Asteriksa i Obeliksa rozpoznają druida w Panoramiksie, warzącego magiczny napój siły. W każdej z tych odpowiedzi jest ziarno prawdy.

Druidzi wywodzili się z plemion celtyckich. Ludy te pojawiły się w Europie środkowej ok 1500 lat przed naszą erą. Celtowie byli obecni w Europie już wtedy, gdy tworzyły wielkie cywilizacje śródziemnomorskie. Kilka wieków później plemiona celtyckie, migrowały na ziemie dzisiejszej Francji, Hiszpanii a później Wysp Brytyjskich. Plemiona te wyróżniały się silną tożsamością kulturową, własnymi zwyczajami i ciekawą obrzędowością. Domniemywano, że Celtowie byli budowniczymi słynnych kamiennych kręgów min. w Stonehenge. To jednak mit, szerzony przez dziewiętnastowiecznych miłośników starożytności, obalony przez współczesnych archeologów i historyków. Prawdą jest natomiast, że Celtowie zasiedlając nowe obszary asymilowali zastane tam zwyczaje i kulturę oraz obrzędy religijne.

Druidzi uchodzili za mędrców ale nie zajmowali się typowymi obowiązkami kapłanów, znanych z innych kultur. Ich wiedza i mą-

drość sprawiały, że królowie i wodzowie celtyccy zasięgali ich rady. Druidzi zajmowali się więc nie tylko sferą sakralną życia plemienia, ale też sferą świecką. To oni byli nauczycielami królów, bajorami, sprawowali sądy. To druidzi zajmowali się przewidywaniem przyszłości. Poza obowiązkami wobec wspólnoty, zajmowali się zgłębianiem tajemnic świata natury. Poznawali działanie ziół i naturalnych substancji, badali ruchy gwiazd, zajmowali się tym, co możemy określić dzisiaj mianem filozofii. Druidzi, w swoim pragnieniu poznania tajemnic świata, przypominali greckich filozofów przyrody.

Drzewami, posiadającymi największe dla nich znaczenie symboliczne były cis i jarzębina. Symbole te przetrwały do dziś w folklorze, np. Irlandii. Druidzi brytyjscy i galijscy przywiązywali największą wagę do dębu, który właśnie dlatego stał się przysłowiowym „druidycznym drzewem” w świadomości współczesnych ludzi.

Życie i historia druidów jest bardzo ciekawa i interesująca. Można by nią wypełnić wiele tekstów. Pamiętajmy o tym, że druidzi – mimo, że nie uczęszczali do specjalistycznych szkół – byli wszechstronnie wykształceni, a całą wiedzę o świecie czerpali z natury.

Łukasz Andzel,
Stowarzyszenie Business Management Club



BĄCZEK DLA RELAKSU

1.



Przygotuj dwie prostokątne kartki kolorowego papieru o wymiarach 5cm x 8cm

6.



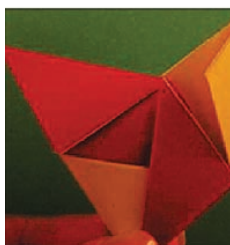
Zagnij do góry dolny róg.

2.



Złóż je wpół wzdłuż linii środkowej.

7.



Kolejno pozaginaj do środka wszystkie rogi bączka.

3.



Zagnij prawą i lewą część – jak na zdjęciu.

8.



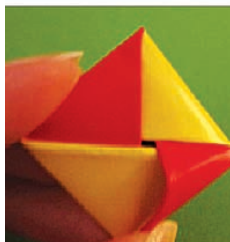
...i jeszcze, tak właśnie!

4.



Wykonaj takie same elementy z obu kartek.

9.



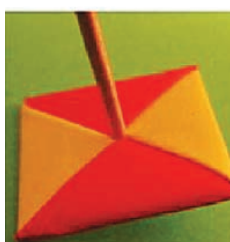
...na koniec starannie wsuń czubek kartki w „kieszonkę” i w środek włóż patyczek, najlepiej wykałaczkę

5.



Nałóż na siebie oba elementy bączka – jak na zdjęciu.

10.



**BĄCZEK
JEST
GOTOWY!**

Opracowała: Karolina Florczyk
nauczyciel w Gimnazjum nr 3 i Zespole Szkół Mechaniczno-Elektronicznych w Gliwicach



5 GŁÓWNYCH RELIGII ŚWIATA

Religia odgrywa ogromną rolę w życiu milionów ludzi. Według łacińskiego autora, Cyserona, słowo „religia” pochodzi od „religio”, co znaczy „skrupulatność”. Dotyczy więc ludzi, którzy zbierają skrupulatnie wszystko, co odnosi się do kultu bogów. Funkcją religii jest opisanie tego, czego nie można ani zobaczyć, ani dotknąć, ani usłyszeć, jest nią łączenie widzialnego z niewidzialnym. Przypuszcza się, że ponad 70 procent ludności świata stanowią wyznawcy różnych religii. Do głównych religii zaliczamy: chrześcijaństwo, judaizm, buddyzm, islam i hinduizm.

Judaizm

Religia ta związana jest z narodem żydowskim. W tradycji żydowskiej szczególne miejsce zajmują dwie postacie: Abraham, przodek narodu żydowskiego, zwany ojcem wszystkich wierzących, oraz Mojżesz.

Abraham posłuchał wezwania Boga, opuścił swą ojczyznę i osiedlił się w Ziemi Obiecanej. Miał syna Izaaka i wnuka Jakuba, którego dwunastu synów dało początek dwunastu pokoleniom izraelskim.

Mojżesz usłyszał głos Boga przemawiającego do niego z gorejącego krzewu. Na polecenie Boga udał się do faraona i zażądał uwolnienia Izraelitów z niewoli w Egipcie. Czterdzieści lat wędrował z wyzwolonym ludem przez pustynię do Ziemi Obiecanej, a w czasie tej wędrówki na górze Synaj zawarł z Bogiem przymierze i otrzymał Dekalog, czyli Dziesięć Przykazań spisanych na kamiennych tablicach.

Pierwszym królem Izraela był Saul, a po nim królowali Dawid i Salomon. Salomon wybudował w Jerozolimie wspaniałą świątynię.

Pisma Święte Judaizmu to Tora (Prawo Mojżeszowe), Księgi Proroków i Pisma. Najważniejsza jest jednak Tora, uważana przez Żydów za największy dar Boga.

Życie modlitwy i uroczystości religijne Żydów mają miejsce w synagogach. Istotne znaczenie dla Żydów ma szabat – dzień odpoczynku.

Buddyzm

Za założyciela tej religii (filozofii) uznaje się Siddharthę Gautamę, który poszukiwał prawdy. Po wielu latach praktyk ascetycznych i studiów pod opieką mędrców doznał oświecenia i stał się przebudzonym, czyli buddą. W buddyzmie najważniejsze jest uznawanie czterech szlachetnych prawd:

- całe życie związane jest z cierpieniem,
- przyczyną cierpienia jest pragnienie,
- rezygnacja z pragnień prowadzi do unicestwienia cierpienia,
- droga do likwidacji cierpienia to ośmiostopniowa ścieżka.

Po przejściu tej ścieżki człowiek wewnętrznie wycisza się, godzi z samym sobą i światem i może doznać oświecenia. Oświecenie z kolei może człowiekowi pozwolić osiągnąć stan bez żadnych pragnień – nirwanę.

Wyznawcy buddyzmu wierzą w reinkarnację (cykl odradzania się w różnych postaciach). Głównymi ośrodkami buddyjskiego kultu są klasztory, chociaż odbywa się on również w świątyniach i domach prywatnych. W klasztorach żyją mnisi buddyjscy.

Chrześcijaństwo

Uznaje istnienie jednego Boga w Trójcy Świętej. Chrześcijanie wierzą, że Jezus Chrystus, Syn Boży, stał się człowiekiem – jest jed-

nocześnie w pełni Bogiem i człowiekiem. Urodził się w Palestynie przed dwoma tysiącami lat, wędrował po kraju nauczając i uzdrawiając chorych. Dokonywał też innych cudów. Został ukrzyżowany, a następnie zmartwychwstał. Śmierć Chrystusa i zmartwychwstanie doprowadziły do przebaczenia ludziom grzechów, co umożliwiło im uzyskanie zbawienia. Chrześcijaństwo dzieli się na katolicyzm, protestantyzm i prawosławie. Dla chrześcijan Biblia jest księgą natchnioną. Dzieli się na Stary i Nowy Testament.

Islam

Słowo „islam” znaczy po arabsku „poddąć się”. Wyznawcą islamu, czyli muzułmaninem, jest ten, kto poddaje się woli Allaha. Muzułmanie wierzą, że Allah zsyła na ziemię proroków – wśród nich Abrahama, Mojżesza i Jezusa – wskazujących ludziom w jaki sposób powinni żyć. Za ostatniego i największego z proroków muzułmanie uznają Mahometa. Jemu to Allah przekazał swą wolę w wielu objawieniach, które zostały spisane w Koranie. Miejsce modlitwy stanowi meczet. Islam opiera się na pięciu filarach – stanowią podstawę życia pobożnego muzułmanina. Są to:

- wyznawanie wiary, uznające w Allahu Boga, a w Mahomecie Jego wysłannika,
- modlitwa (pięć razy dziennie),
- jałmużna,
- post w miesiącu ramadan,
- pielgrzymka do Mekki, którą powinno się odbyć przynajmniej raz w życiu.

Hinduizm

Wyznawcy hinduizmu wierzą w istnienie wielu bogów, którzy pochodzą od brahmana – byt absolutny, pierwsza przyczyna wszechświata. Największą popularnością cieszą się bogowie: Brahma, Wisznu i Śiwa. Tworzą oni Trimurti. Święte księgi hinduizmu dzielą się na śruti, teksty pochodzenia boskiego, oraz smryti, księgi stworzone przez ludzi. Istotę hinduizmu określa wiara w wędrowną dusz (sansara). Koniec sansary i ostateczny cel każdego wyznawcy hinduizmu stanowi Moksza. Świątynią hinduistów jest mandir.

Agata Wieczorek,
doradca metodyczny ds. nauczania religii;
nauczyciel w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 3 w Gliwicach
i Zespole Szkół FILOMATA w Gliwicach

K O M U N I K A T

30 marca br. cała społeczność Szkoły Podstawowej nr 20 im. Powstańców Śląskich w Gliwicach, przy ul. Jana Śliwki 8 spotka się na uroczystości podsumowującej

X Dni Kultury Regionalnej.

Uczniowie zaprezentują śląskie piosenki i wyliczanki oraz obejrzą prezentację multimedialną pt. „Święta Wielkanocne na Śląsku”, inscenizację wielkanocną i występ szkolnego zespołu regionalnego.

Podczas uroczystości zostaną też ogłoszone wyniki przeprowadzonych w szkole konkursów.

Organizatorzy mają nadzieję, że uczestnicy uroczystości przeżyją interesującą przygodę z wielkanocną kulturą ludową!





WAŻNY KOMUNIKAT!

We wtorek, 20 marca br., odbędzie się
– arcyciekawe i intrygujące! – spotkanie
pod nazwą

POŻEGNANIE ZIMY Z MAŁYM MISIEM połączone z LABORATORIUM GEOGRAFICZNYM MAŁEGO MISIA.

Mały Miś i jego Przyjaciele z Przedszkola
Miejskiego z Oddziałami Integracyjnymi nr 40
w Gliwicach spotkają się z tej okazji w siedzibie
Gimnazjum nr 3 im. Noblistów Polskich
w Gliwicach, przy ul. Jasnogórskiej 15–17.

W trakcie zajęć dzieci będą bawiły się i uczyły, brały
udział w interesujących obserwacjach i wykonywały
prace plastyczne pod okiem nauczycieli i starszych
kolegów – wolontariuszy z gimnazjum.



W PROGRAMIE:

- 8.15 – 8.30 rejestracja uczestników
- 8.30 – 8.40 uroczyste otwarcie – wykonanie
pierwszego eksperymentu
- 8.45 – 11.00 gry, zabawy, doświadczenia,
eksperymenty, niespodzianki, poczęstunek
- 11.00 – 11.15 zdjęcie grupowe, rozdanie nagród
i oficjalne zakończenie.

Gości prosimy o punktualne przybycie!
Relacje z POŻEGNANIA ZIMY Z MAŁYM MISIEM
zamieścimy w kwietniowym numerze
naszego miesięcznika.

Informujemy, że:

- podczas spotkania dzieci powinny
pozostać pod opieką dorosłych opiekunów,
którzy będą ponosić za nie odpowiedzialność,
- dzieci powinny być zaopatrzone w ubiór
odpowiedni do warunków atmosferycznych
zapowiadanych na ten dzień – ponieważ część
zabaw odbędzie się na świeżym powietrzu,
- dzieci powinny mieć ze sobą zmienne obuwie.

Dodatkowo prosimy opiekunów grup
przedszkolnych o poinformowanie rodziców,
że podczas imprezy wykonywane będą zdjęcia,
które posłużą do celów promocyjno-informacyjnych
miasta Gliwice. W razie braku zgody
rodziców na fotografowanie dziecka – prosimy
o przekazanie tej informacji organizatorom

CZEKAMY NA WAS DZIECIAKI!

Organizatorzy



WAŻNY KOMUNIKAT!

Pożegnamy niebawem sroga zimą i już w środę,
21 marca br., spotkamy się by wytopić i radośnie uczcić
POWITANIE WIOSNY Z MAŁYM MISIEM

w ramach LABORATORIUM DETEKTYWISTYCZNEGO MAŁEGO MISIA.

Mały Miś i jego Przyjaciele spotkają się z tej okazji w siedzibie
Galerii Miejskiej M{pi}K w Gliwicach, przy Rynku 4–5.

W trakcie spotkania dzieci będą poznawały tajniki wiedzy
detektywistycznej, przygotowywały „portret pamięciowy”
Wisanny (vel Wiosny) i tropiły ją w ścisłym centrum miasta
pod okiem opiekunów i uczniów – wolontariuszy z gliwickich
szkół.

W PROGRAMIE:

- 16.00 – 16.20 rejestracja uczestników
- 16.20 – 16.50 uroczyste otwarcie –
wykonanie portretu pamięciowego poszukiwanej
- 16.50 – 17.00 przypomnienie zasad
bezpiecznego poruszania się po mieście
- 17.00 – 18.00 poszukiwanie Wiosny,
zbiórka na mecie i niespodzianka!

ZAPRASZAMY DZIECI WRAZ Z OPIEKUNAMI!

Ze względu na ograniczoną liczbę miejsc prosimy o wcześniejsze indywidualne zgłoszenie przybycia u Bożeny Harazim telefonicznie (nr telefonu 32/239 12 91) lub mailowo (pod adresami: harazim_b@um.gliwice.pl lub b.harazim.ed@oswiata.org.pl) wyłącznie w terminie od 14 do 20 marca 2012 roku. O umieszczeniu na liście uczestników zadecyduje kolejność zgłoszeń!

Informujemy, że:

- podczas spotkania dzieci powinny pozostać
pod opieką dorosłych opiekunów, którzy będą ponosić
za nie odpowiedzialność,
- dzieci powinny być zaopatrzone w ubranie stosownie
do zapowiedzianej na ten dzień pogody, żeby móc
komfortowo poruszać się w czasie spaceru po mieście
– mile widziane będą lupy / lupki powiększające.

Dodatkowo informujemy, że dokonanie zgłoszenia udziału
w imprezie i podpisanie listy obecności traktowane będzie
równocześnie jako zgoda opiekuna na wykonywanie zdjęć
i wykorzystanie wizerunku uczestnika do celów
promocyjno-informacyjnych miasta Gliwice.

CZEKAMY NA WAS DZIECIAKI!

Organizatorzy

Czy znasz symbole pięciu religii świata?

Może zauważyliście oglądając bajkę, film lub program telewizyjny, że pojawiają się w nich osoby ubrane inaczej niż jesteśmy do tego przyzwyczajeni? I może zdziwiliście się, że ludzie przebierają się mimo, że nie ma czasu karnawału czy balów przebierańców. Skąd ta różnorodność?

Ludzie mogą różnić się od siebie sposobem ubierania się, mówienia, obrzędami a nawet jedzeniem. Jest to związane z kulturą ich kraju bądź regionu. Wielokulturowość jest bardzo pięknym zjawiskiem, gdyż pokazuje nam, że ludzie mimo odmienności mogą ze sobą pracować, bawić się, uczyć, przyjaźnić, zakładać rodziny.

A na czym jest zbudowana kultura? Bardzo często kulturowość wywodzi się z religijności grupy ludzi. Kobiety ubrane w kolorowe, pięknie zdobione stroje – sari to przeważnie Hinduski, wyznawczynie hinduizmu. Kobiety, które zasłaniają twarz to przeważnie Muzułmanki, wyznawczynie islamu, a mężczyźni z malutkimi czapczkami jarmużkami na czubku głowy to najczęściej wyznawcy judaizmu.

Spróbujmy sobie uporządkować tę wiedzę.

Mamy na świecie pięć głównych wielkich religii:

Judaizm to religia narodowa Żydów, wiara w jednego Boga Jahwe i życie według Jego przykazań. Obecnie wyznawców judaizmu jest na świecie około 14 milionów. Jednym z symboli tej religii to sześcioramienna gwiazda Dawida, którą jest ozdobiona flaga Izraela.



Chrześcijaństwo to religia oparta na osobie i nauce Jezusa Chrystusa, zbudowana na judaizmie. Chrześcijanie to wyznawcy Boga w trzech osobach: Boga Ojca, Syna Bożego i Ducha Świętego. Jest to obecnie najliczniejsza religia, ma około 2,5 miliarda wyznawców. Symbolem chrześcijan jest krzyż.



Islam jest oparty na nauce najważniejszego ze swoich proroków – Mahometa. To wiara w jednego Boga, którego muzułmanie nazywają Allahem. Wyznawców islamu jest na świecie około 1,6 miliarda. Powszechnie uznawanym symbolem jest półksiężyc z gwiazdą pośrodku.



Hinduizm należy do religii politeistycznej, czyli jego wyznawcy wierzą w wielu bogów, w tym Winszu i Śiwa. Jest około 1 miliarda wyznawców hinduizmu, głównie w Indiach. Symbolem tej religii jest zapis sylaby OM lub swastyka hinduistyczna.



Buddyzm należy do religii politeistycznych, choć tak naprawdę buddyści nie wyznają wiary w żadnego boga. Dla nich najważniejsze jest życie zgodne z nauką założyciela – Buddy. Jest około 450 milionów wyznawców buddyzmu, szczególnie w Chinach. Koło Dharmy to najczęściej spotykany symbol buddyzmu.



Magda Koniczek,
nauczyciel religii w Zespole Szkół
Ogólnokształcących nr 10 w Gliwicach

Czego dowiedziałam się sama...



Na przełomie XV i XVI wieku Europa zaczęła się zmieniać. Ludzie odchodzili od bezwarunkowej wiary w Boga, chcąc więcej czerpać z życia. W sztuce skupiono się na człowieku, a epokę tę nazwano humanizmem. Zainteresowano się kulturą starożytnej Grecji i Rzymu, zaczęły się rozwijać języki narodowe i porzucono surowe średniowieczne prądy umysłowe, które głosiły, że najważniejszy jest Bóg. Rozkwitła też sztuka, literatura i nauka. Z tamtego okresu pochodzą tacy twórcy jak Leonardo da Vinci czy Rafael Santi.

Pod koniec XV wieku Kościół katolicki znajdował się w kryzysie. Niski poziom wykształcenia kleru, łamanie zasad celibatu, symonia (handel godnościami i urzędami kościelnymi, sakramentami oraz dobrami duchowymi), zbyt świecki tryb życia czy nepotyzm spowodowały wzrost niezadowolenia ludności z zachowań duchownych.

Pierwszym reformatorem był Marcin Luter, który parę lat wcześniej spędził w zakonie braci augustianów. 31 października 1517 roku ogłosił 95 tez, w których potępiał złe praktyki Kościoła. Jedną z nich był handel odpustami. Wystąpienie Lutra uważa się za początek ruchu reformatorskiego dążącego do zmian w Kościele. Luteranie nie uznają papieża, kultu Maryi i świętych oraz zlikwidowali zakony i zniesli celibat duchownych. Jako sakramenty uznają tylko dwupostaciową Eucharystię i chrzest.

Kolejnym znanym reformatorem był Jan Kalwin, który w 1534 roku wystąpił z Kościoła, a w rok potem uciekł do Genewy. W 1536 roku Jan Kavin opublikował doktrynę kalwinizmu – Institutio christianae religionis – „Naukę wiary chrześcijańskiej”. Kalwin uważał, że Bóg przeznaczył część ludzi do zbawienia, a pozostali skazani na potępienie i człowiek nie ma wpływu na ten stan. Pismo Święte zinterpretowane przez Kalwina jest jedynym źródłem prawdy wiary. Jako sakramenty uznano jedynie – podobnie jak w luteranizmie – chrzest i dwupostaciową Eucharystię. Odrzucono kult rzeczy, relikwii, świętych i Matki Bożej. Nie uznano też zwierzchności papieża; zlikwidowano zakony i zniesiono celibat księży. Kalwiniści głoszą, że bogacenie się przez uczciwą pracę jest przejawem łaski Bożej, a bieda – przejawem jej braku.

Luteranizm i kalwinizm do dziś przyciągają wielu wiernych. Być może Wasi przyjaciele lub koledzy są tego wyznania. Ważne jest, żebyście pamiętali, że gdy kogoś poznajecie, to nie warto oceniać go po wyznaniu,

a różnica w poglądach dla nikogo nie powinna być przeszkodą w dobrej komunikacji i twórczym współdziałaniu.



rys. Bartosz, 4 lata

Magda Kowalczyk,
gimnazjalistka
z Gimnazjum nr 14
z Oddziałami
Dwujęzycznymi
w Gliwicach



Rodzina – rzecz święta. Konfucjanizm

Na parterze Willi Caro zwiedzać można pieczołowicie odtworzone wnętrza XIX-wiecznej rezydencji bogatych przemysłowców. Jest reprezentacyjny salon z kryształowym lustrem i ścianami wybitymi materiałową tapetą, pastelowy buduar pani domu i nieco mroczny gabinet, gdzie wiszą myśliwskie trofea i broń. W przylegającym do niego pokoju, tzw. „Muzeum pana domu”, obok lektyki, chińskich waz i samurajskich zbroi znajduje się zabytkowa gablota. A w niej masywna figura z brązu. Przedstawia jednego z wielkich nauczycieli ludzkości – Konfucjusza.

Choć urodził się w Chinach ponad 2,5 tysiąca lat temu, jego nauka wciąż jest dla ludzi Dalekiego Wschodu źródłem wiedzy na temat właściwego życia. Ponieważ czasy Konfucjusza pełne były konfliktów i wojen, poszukiwał on odpowiedzi na pytanie, jak zaprowadzić w państwie ład, harmonię i niebiański spokój. Receptę zawarł w maksymie – „Niech wszystko na świecie zajmie swoje miejsce, niech wszyscy znają swoje prawa i obowiązki i robią to, co do nich należy”. Jak znaleźć swoje miejsce? W starożytnych Chinach wyznaczone było przez rolę, którą człowiek pełnił w rodzinie i dla jej dobra. Kult rodziny, połączony z kultem przodków, był jedną z głównych postaci religii w Chinach już na długo przed Konfucjuszem. Jednak Mistrz, bo tak nazywali Konfucjusza jego uczniowie, podniósł posłuszeństwo wobec rodziców do rangi najświętszego obowiązku. Nie miał on wątpliwości, że dzieci wychowane w duchu pokory i szacunku wobec starszych, będą ustępliwymi obywatelami. Kluczem do harmonijnych relacji w państwie okazało się być posłuszeństwo i harmonijne relacje panujące w rodzinie. Chińska rodzina była wielopokoleniowa, najważniejszą osobą był patriarcha – ojciec rodziny, który mógł decydować również o życiu i śmierci swoich bliskich. Małżeństwo zawierano nie z miłości, ale tak, by w jego efekcie to rodzina odniosła jak największe korzyści. Obowiązkiem syna było posiadanie jak największej liczby potomków, aby zapewnić przetrwanie rodu i zachować pamięć o przodkach. Szacunek okazywany rodzicom to po chińsku hiao (dosłownie „nabożność synowska”). Wzorowy syn powinien usługiwać i troszczyć się o swoich rodziców, zimą ogrzewać ich pościel, a latem dbać, by była chłodna. Wyjeżdżając – nawet jako dorosły człowiek – miał obowiązek poinformować rodziców po co i na jak długo wyjeżdża, oraz uzyskać ich pozwolenie. Chiński folklor obfituje w barwne opowieści o dzieciach poświęcających się dla swoich rodziców. Jedną z nich mówi o cesarzu Wen z dynastii Han, który podczas trzyletniej choroby matki „nie rozbił się i nie zamykał oczu”, własnoręcznie przygotowując jej jadło i leki. Inna opowiada o ośmioletnim Wu, który w letnie noce pozwalał komarom napić się swojej krwi i nigdy ich nie odganiał – bał się, że jeśli je przepędzi, komary zaczną niepokoić jego rodziców. Dzieci poświęcające się dla rodziców – idea, która w naszej kulturze, stawiającej na pierwszym miejscu dobro dziecka, może zadziwiać. Choćby z tego powodu warto wybrać się do Willi Caro i przyjrzeć Konfucjuszowi z bliska.

Zapraszamy!

Ewa Chudyba, fot. Wojciech Turkowski
Muzeum w Gliwicach



REDAKCJA:

Bożena Harazim

(redaktor naczelny)

– harazim_b@um.gliwice.pl

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Wydział Kultury i Promocji Miasta:

Monika Grzeczynska

(opracowanie graficzne),

Daria Major (aforyzmy i wiersze),

Anna Proksa (tekst i zdjęcia),

Stella Zaborowska-Nawrath (teksty),

Agnieszka Konopacka (współpraca),

PRZYGOTOWANIE

MATERIAŁÓW I TEKSTÓW:

Agata Cira, Michał Hüpsch,

Anna Sereżyńska-Spieszko

(Gimnazjum nr 3)

Dorota Iwanek i Anna Paoń

(Przedszkole Miejskie nr 40)

Agnieszka Janowska-Chwaliszewska

(Wydział Edukacji)

Agnieszka Kołacz i Anna Krasowska

(Szkoła Podstawowa z Oddziałami

Integracyjnymi nr 21)

Dominika Grzeczynska

(Liceum Filomata),

Magda Kowalczyk (Gimnazjum nr 14),

Beata Stradowska

OPIEKA MERYTORYCZNA:

Wiktoria Gomolla (Poradnia

Psychologiczno-Pedagogiczna)

Jacek Tarkota

(Gliwicki Ośrodek Metodyczny)

ADRES REDAKCJI:

ul. Zwycięstwa 21, 44–100 Gliwice

tel. 32/239–12–91

e-mail: kp@um.gliwice.pl

WYDAWCA: Miasto Gliwice

ul. Zwycięstwa 21, 44–100 Gliwice

Nakład: 15.000 egzemplarzy

Druk: AGORA POLIGRAFIA, TYCHY



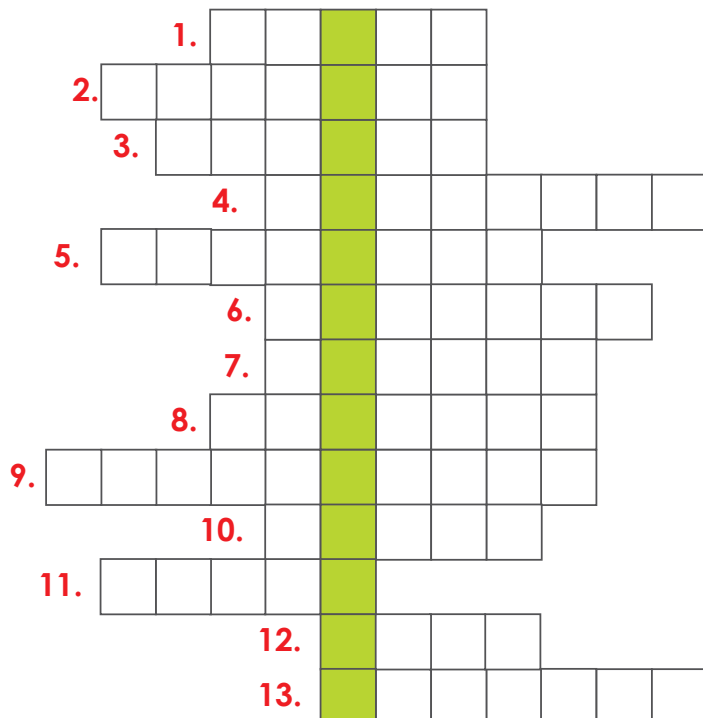
Wiosna w Muzeum



Kalendarium imprez marcowych organizowanych przez Młodzieżowy Dom Kultury w Gliwicach

• 15 marca (czwartek) godz. 11.00	Występ Zespołu SALAKE, Zespół Szkół Budowlano–Ceramicznych w Gliwicach, ul. Bojkowska 16
• 16 marca (piątek) godz. 19.00	Występ Zespołów SALAKE i Carrantuohill w widowisku muzyczno–tanecznym Fairy Dance, Rydułtowskie Centrum Kultury, ul. Strzelców Bytomskich 9a
• 17 – 18 marca (sobota i niedziela) godz. 9.00 – 18.00	Mini Pionek (Turniej Gier Planszowych), Miejski Dom Kultury, filia w Bojkowie, ul. Rolników 164
• 21 marca (środa) godz. 18.00	Występ Zespołu SALAKE w ramach koncertu „Zielona Wyspa Śląsk 2012”, Dom Muzyki i Tańca w Zabrze, ul. Gen. de Gaulle’a 17
• 21 marca (środa) godz. 10.00	XIV Wojewódzkie Prezentacje Artystyczne – Dzień Muzyki, Miejski Dom Kultury, filia w Bojkowie, ul. Rolników 164
• 22 marca (czwartek) godz. 10.00	XIV Wojewódzkie Prezentacje Artystyczne – Dzień Tańca, Dom Kultury w Knurowie – Szczygłowicach, ul. Górnicza 1
• 23 marca (piątek) godz. 18.30	Bojków na folkowo – występ kapeli „Biesiada” – folklor góralski, zespół „Za płotem” – folklor śląski, Miejski Dom Kultury, filia w Bojkowie, ul. Rolników 164
• 24 marca (sobota) godz. 10.00 – 13.00	„Pisanki, baranki, sztrykowanki” – warsztaty robótek ręcznych i robienia ozdób wielkanocnych, Miejski Dom Kultury, filia w Bojkowie, ul. Rolników 164
• 24 marca (sobota) godz. 9.00 – 13.00	Akademia Rysunku – MDK w Gliwicach, ul. Barlickiego 3
• 24 marca (sobota)	Turniej Judo dla dzieci – Sala OSiR w Gliwicach, ul. Akademicka 26
• 27 marca (wtorek) godz. 19.00	Spektakl „Manekiny” na motywach twórczości B. Schulza i T. Kantora, scenariusz Anna Majewska, reż. Aleksander Smoliński – MDK, ul. Barlickiego 3, scena „Stara kotłownia”
• 29 marca (czwartek) godz. 11.00	Wystawa pokonkursowa „Świat kolorów” – Śląski Nieprzetarty Szlak, Kolegium Nauczycielskie w Gliwicach

Rozwiąż krzyżówkę. Szukane hasło znajdziesz w zielonych kratkach. Powodzenia!



1. Święta księga w islamie.
2. Wyprowadził Żydów z niewoli w Egipcie.
3. Inaczej Pismo Święte
4. Jedna z pięciu głównych religii świata.
5. Miejsce modlitwy Żydów.
6. Wieża przy meczecie.
7. Świecznik siedmioramienny.
8. Miejsce modlitwy chrześcijan.
9. Papież Polak.
10. Do niego Chrystus powiedział, że jest Skalą, na której zbuduje swój Kościół.
11. W buddyzmie „oświecony”.
12. W chrześcijaństwie i judaizmie „ojciec” wszystkich wierzących.

Agata Wieczorek, doradca metodyczny ds. nauczania religii; nauczyciel religii w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 3 w Gliwicach i Zespole Szkół FILOMATA w Gliwicach



Pif-PAF

– filmowy strzał w dziesiątkę

PRZEDSZKOLNA AKADEMIA FILMOWA

Zapraszamy 30-osobowe grupy przedszkolne wraz z opiekunami na zajęcia PRZEDSZKOLNEJ AKADEMII FILMOWEJ. W czasie warsztatów będzie można obejrzeć projekcję bajek (czas trwania warsztatów – 70 minut). Cykl przewidziany jest do czerwca. Można uczestniczyć w całym cyklu lub w pojedynczych spotkaniach. Cena to tylko 10 zł od osoby. Zgłoszenia przyjmujemy w biurze kina tel. 32 238 25 01, biuro@amok.gliwice.pl

WSZYSTKO PO KOLEI CZYLI FILMOWCY OPOWIADAJĄ OBRAZAMI (I rok Akademii)

Tym razem celem spotkania jest zwrócenie uwagi na film jako na opowiadanie w obrazkach. Dzieci dowiedzą się dlaczego filmowcy najpierw rysują swoje filmy i czy film to taki ruchomy komiks? Uczestnicy zajęć w ramach zabawy zostaną podzieleni na grupy i sami „narysują swój własny film”. Ale rysowanie obrazków to będzie tylko połowa sukcesu – te obrazki trzeba będzie jeszcze dobrze poukładać, żeby historia była zrozumiała dla wszystkich. No i oczywiście skleić – dlatego w czasie zajęć dzieci poznają także nowe filmowe słowa KADR i MONTAŻ.

Projekcja bajek: Lodowa góra, Złota jabłoń, Szewc Kopytko i kaczor Kwak (wielokrotnie nagradzane bajki powstałe w TV Stудиu Filmów Animowanych w Poznaniu).

MELODYJNE FILMY CZYLI DLACZEGO W KINIE SŁYSZYMY MUZYKĘ?

(II rok Akademii)

Gdy w sali kinowej gaśnie światło razem z filmowymi obrazami pojawiają się melodie. Dlaczego jedne są skoczne a inne wolne? Czy tych wesołych jest więcej niż smutnych? Co się dzieje z samymi filmami, gdy ich bohaterom towarzyszą tak różne rodzaje muzyki? I co najważniejsze: jak zachowują się wtedy widzowie? Uczestnicy Przedszkolnej Akademii Filmowej USŁYSZA odpowiedzi na te trudne pytania, a także sami poddadzą się sile MUZYKI FILMOWEJ.

Pokaz filmu: Bracia z serii Magiczne drzewo – nagradzany na całym świecie serial Andrzeja Maleszki.

Szczegółowy program na stronie kina www.amok.gliwice.pl. Zgłoszenia przyjmujemy w biurze kina AMOK w Gliwicach, ul. Dolnych Wałów 3, tel. 32 238 25 01, biuro@amok.gliwice.pl



Aforyzmy

Modlitwa nie polega na tym, żeby dużo myśleć, ale na tym, żeby bardzo kochać.

św. Teresa z Ávila

Modlitwa jest kluczem rano i zasuwą wieczór.

Mahatma Gandhi

Wiedza jest wtedy, gdy o czymś nie tylko wiesz, lecz możesz to zobaczyć, opisać, zdefiniować, a nawet dotknąć. A wiara, gdy nie widzisz, nie zobaczysz, nie dotkniesz, a mimo to jesteś pewien, że jest.

Doroła Terakowska

Nie potrzeba wskazywać Boga dziecku

Autor nieznan

przygotował:
Arkadiusz Kugler



ŁUKASZ WIERZBICKI *Wyprawa niesłychana Benedykta i Jana*

Konstancin, „Pointa”, 2011

Łukasz Wierzbicki po raz kolejny zabiera młodych czytelników w pełną przygodę wyprawę, której losy zostały oparte na faktach historycznych. Tym razem przenosimy się w czasy średniowiecza, by towarzyszyć dwóm franciszkanom – Janowi z Grabowej Doliny i Benedyktowi Polakowi w niebezpiecznej misji wiodącej przez Europę i Azję do króla Mongołów. Autor w zabawny i zaskakujący sposób rozprawia się ze stereotypami oraz uprzedzeniami na temat odmiennych kultur i wyznań, jakie na swej drodze napotykają dzielni wędrowcy: „Powiedzą, że ludzie tam, po drugiej stronie, chodzą na rękach, przodem do tyłu, diabły zieją ogniem z paszcz rogatych... ach!” Książka stanowi mieszankę pouczających historii i anegdot, które przybliżają egzotyczny świat ludzi innej rasy, mówiących innym językiem, wyznających inną religię. Okazuje się, że to, co wydawało się straszne z daleka, poznane bliżej jest bardzo przyjazne, i że nasz świat nie kończy się tam, gdzie sięga wzrok, lecz jest znacznie większy i ciekawszy. Dlatego warto zaryzykować, porzucić wygodne życie i udać się w daleką podróż z Benedyktem i Janem.

opracowała: Izabella Adamczak

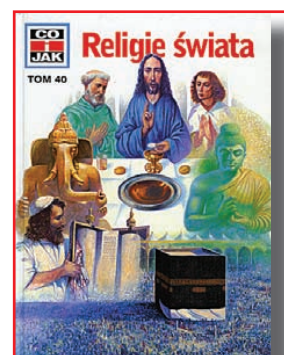
JURGEN KEHNSCHERPER i in. *Religie świata*

Wrocław, „Atlas”, 1999

Seria „Co i jak” w sposób przystępny prezentuje zagadnienia z wielu dziedzin wiedzy. Często sięgają po nią nasi czytelnicy.

Tematem 40. tomu serii jest pięć głównych religii świata: judaizm, chrześcijaństwo, islam, hinduizm i buddyzm. Autorzy w jasny, przejrzysty, obiektywny sposób przedstawiają główne zagadnienia każdego z wyznań. Czytelnik może zapoznać się z historią każdej z religii, z podstawowymi a zarazem charakterystycznymi pojęciami oraz z zasadami panującymi w każdej z nich. Liczne ilustracje, zdjęcia oraz mapki dopełniają treści.

Książka pozwala zgłębić zagadnienia początków religii, prehistorycznych oraz starożytnych systemów wierzeń; poddaje pod refleksję pytania o to: „co kieruje naszym życiem?”, „po co człowiekowi religia? Na jej końcu zamieszczony został słowniczek najważniejszych pojęć dotyczących religii świata.



opracowała: Patrycja Kutera-Sikorska



BRIGITTE ENDERS *Justyn i 10 przykazań*

Poznań, Wydawnictwo Świętego Wojciecha, 2009

Znacie instrukcję obsługi szczęśliwego życia? Jedna z nich mówi: „ciesz się tym, co masz”. To takie proste. Ale czy na pewno? Tak rzadko cieszymy się z tego, co mamy. Tę a także inne z zasad poznał Justyn, bohater książki Brigitte Enders. A wszystko zaczęło się od zadania domowego, jakie chłopiec otrzymał na lekcji religii – miał nauczyć się na pamięć dziesięciu przykazań oraz wskazać przykłady ich zastosowania w swoim życiu. Z pomocą Justynowi przyszedł dziadek Karol. Obaj popołudniami w warsztacie dziadka sklejali model samolotu. Mieli czas na rozmowy o życiu, troskach i radościach dnia codziennego. Dzięki nim chłopiec zaczął rozumieć, jak ważny jest Dekalog w jego życiu. Koniecznie zajrzyjcie do książki i zapoznajcie się z instrukcją szczęśliwego życia. Warto!

opracowała: Anna Jarosz

GRY PLANSZOWE W ZASIĘGU RĘKI!

Już od kilku lat czytelnicy Miejskiej Biblioteki Publicznej w Gliwicach mają dostęp do wielu gier planszowych. Korzystającymi z nich dzieci i dorośli. Ku radości wypożyczających liczba gier stale się powiększa. Jest już dostępnych 276 tytułów! Ten bogaty zbiór tworzą gry logiczne, historyczne, matematyczne, językowe, strategiczne, zręcznościowe.

Gry można wypożyczyć w filiach: nr 1, 5, 7, 9, 13, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25 oraz w Bibliotece Centralnej. Aktualny wykaz tytułów znajduje się w poszczególnych placówkach i na stronie www.biblioteka.gliwice.pl

Gry planszowe są świetną okazją do wspólnego spędzania wolnego czasu, zarówno w gronie rodziny, jak i znajomych. Na pewno każdy znajdzie coś dla siebie.

Dobra zabawa zapewniona, więc koniecznie zapraszamy do biblioteki!



**Pamiętacie drugie urodziny Małego Misia,
które obchodziliśmy w grudniu ubiegłego roku?**

**Karolina, Weronika i Rafał Maciułowie przepięknie zilustrowali to,
co zobaczyli podczas niezwyklej projekcji filmu o Australii.**

Przekonajcie się sami:



**Autorów nagrodzonych prac zapraszamy
na Powitanie Wiosny z Małym Misiem (szczegóły na str. 10)**

ANKIETY CZYTELNIKA

Oświatowego Miejskiego Serwisu Informacyjnego „MAŁY MIŚ”

Serdecznie zachęcamy do wzięcia udziału w badaniu opinii na temat funkcjonowania wydawnictwa pod nazwą Oświatowy Miejski Serwis Informacyjny - Gliwice „Mały Miś”.

Celem badania jest zdobycie informacji pomocnych w procesie udoskonalenia profilu gazety. Zapewniamy, że otrzymane dane posłużą jedynie powyższemu celowi i nie będą wykorzystywane w inny sposób.

Wypełnioną ankietę należy złożyć w zaklejonej kopercie do końca marca 2012 roku w pokoju nr 205 Wydziału Kultury i Promocji Miasta Urzędu Miejskiego w Gliwicach, przy ul. Zwycięstwa 21 lub przesłać e-mailem na adres: harazim_b@um.gliwice.pl. Ankieta w formie elektronicznej jest dostępna na stronie:

<http://www.um.gliwice.pl/bip/index.php?id=22067/1>